

VLADIMÍROVI CLEMENTISOVI

Bratislava 19. sept. 1945

Milý Vlado!

Opätovne dostávam list vo veci tých slovenských chlapcov, ktorých Nemci odvliekli na jar. r. 1945 do Maďarska k Blatenskému jazeru a tam padli do zajatia ČA. Správca školy František S. mi písal, že jeho synovia Eugen (nar. 10. III. 1922) a Eduard (nar. 28. mája 1923) dňa 14. júla t. r. dali o sebe vedieť, že sú nalodení v Constanci a na ceste do Odesy alebo do Novorossijska.

Ide o 2.500 dôstojníkov alebo vojakov, medzi ktorými sú i ranení, nemocní atď. Nejde o armádu bojujúcu dobrovoľne proti ČA alebo proti čsl. armáde, ide o násilne pozbieraných jednotlivcov a jednotky, ktorí boli používaní na prácach a boli skôr oni v nemeckom zajatí, keďže ich nemecká armáda nechcela upotrebiť ani na samotnom Slovensku. Veľmi mnoho znepokojení rozptýlime, až sa táto vec čo najskôr vybaví.

Tvoj
L. Novomeský

Prosím Ťa opätovne, aby si informoval p. veľvyslancu Zorina o tejto veci.

24. X. 1945 napísal Novomeský otcovi dvoch synov, že Min. zahr. vecí „zakročilo za všetkých vojakov odvlčených Nemcami, ktorí sa dostali do zajatia ČA a sovietske úrady prisľúbili uvoľniť ich a dopraviť domov. Teraz my i Vy len čakať môžeme, kedy a ako sa tento prisľub sovietskych úradov realizuje... Dúfam s Vami, že čoskoro budete môcť svojich chlapcov uvítať.“